

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: V. Q. D. D., narozen X,
státní příslušník X,
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
sídlem Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky,
IČO 00007064, pošt. schr. 21/OAM, sídlem Nad Štolou 3, 170 34
Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2024 č. j. OAM-1009/BA-BA01-HA06-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 8. 2024, č. j. OAM-1009/BA-BA01-HA06-2024, žalovaný rozhodl o opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 30. 7. 2024 tak, že je nepřípustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 25 písm. i) zákona o azylu.

II.

Žaloba

2. V úvodu žaloby žalobce uvedl, že dne 30. 7. 2024 podal další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Důvodem proč tak učinil, bylo to, že hodlá v České republice legálně bydlet a pracovat, aby mohl naspořit finanční prostředky na splacení svého dluhu ve Vietnamu. Žalobce uvedl dále to, že má důvodný strach o své zdraví i bezpečnost, jelikož v případě návratu do Vietnamu mu reálně hrozí nebezpečí újmy na zdraví a na majetku. To se dle názoru žalobce může navíc dotknout i jeho manželky a dětí. V případě, že by byl žalobci v České republice udělen azyl, mohl by si zde nalézt stálé zaměstnání a mohl by tak rychle splatit dluh, který má vůči svým věřitelům. Věřitelé, od kterých si finanční prostředky půjčil představují nejen pro něj, ale i pro jeho rodinu vážné nebezpečí. Dle tvrzení žalobce mu hrozí nelidské zacházení či dokonce mučení. Vzhledem k tomu, je dle žalobce návrat do Vietnamu pro něj i pro jeho rodinu nebezpečný. Dle žalobce je na místě postupovat dle § 14a odst. 1,2 písm. b) zákona o azylu. Žalobce dále uvedl, že v odlehlých oblastech ve Vietnamu přetrvává problém nedostatečného přístupu k potravinám. V případě, že jsou u žalobce dány ekonomické podmínky v zemi jeho původu tak tíživé, že mu hrozí bezprostřední riziko nedostatku výživy, je u něj dán důvod pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Žalobce také poukázal na to, že má v České republice čistý trestní rejstřík a chová se vzorně. Lze proto vyloučit nebezpečí z jeho strany pro bezpečnost státu nebo veřejného pořádku. Žalobce shrnul, že nepředstavuje žádné nebezpečí pro českou společnost. S ohledem na vše výše uvedené, navrhl žalobce, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k novému projednání.

III.

Vyjádření žalovaného

3. Ve vyjádření k žalobě ze dne 19. 9. 2024 žalovaný popřel oprávněnost žaloby a nesouhlasil s ní, neboť neprokazují, že by žalovaný porušil některá ustanovení správního řádu, případně zákona o azylu. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a uvedl, že postupoval v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. S ohledem na to, nepovažuje napadené rozhodnutí za vadné, či nezákonné. Žalovaný konstatoval, že zjistil skutkový stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si všechny potřebné doklady a objektivní informace pro posouzení dané věci. Po zhodnocení všech dostupných skutečností však žalovaný dospěl k závěru, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je v případě žalobce opakovanou žádostí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Žalovaný dále uvedl, že tvrzeným důvodem žalobce jsou pouze ekonomické důvody. Na území České republiky chce pracovat a vydělat si zde peníze na splacení svého dluhu ve Vietnamu. Žalovaný k tomuto tvrzenému důvodu žalobcem uvedl, že vydělávání finančních prostředků za účelem splacení dluhu ve vlasti, nemůže být relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Ohledně námitky žalobce spočívající v nebezpečí vážné újmy na zdraví či na

majetku, žalovaný konstatoval, že se žalobce může obrátit na policii či jiné správní orgány ve Vietnamu. Žalovaný dále odkázal na § 11a odst. 1 zákona o azylu, podle kterého, v případě, že cizinec podá opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, posoudí žalovaný nejprve přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a také to, zda uvedl, nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění. Žalobce však ve své opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti, na základě, kterých by žalovaný mohl změnit své rozhodnutí či měl důvod správní řízení opakovat. Pokud jde o námitku, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, žalovaný uvedl, že je to naopak žalobce, který má v řízení o mezinárodní ochranu povinnost tvrzení. Žalovaný závěrem uvedl, že je přesvědčen, že v případě žalobce došlo k jednoznačnému naplnění podmínek pro zamítnutí jeho žádosti jako nepřipustné dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a současně má za to, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného stavu věci. S ohledem na vše výše uvedené, navrhl žalovaný, aby soud žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s. ř. s.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba je nedůvodná.
7. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se skutečně jedná o opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť v jeho případě jde již o druhou žádost.
8. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že první žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 31. 5. 2023. O této žádosti bylo vedeno správní řízení pod č. j. OAM-718/LE-BA01-202, Následně bylo dne 31. 7. 2023 vydáno rozhodnutí o neudělení azylu (v právní moci od 3. 8. 2023). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce ke Krajskému soudu v Plzni žalobu. Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 8. 3. 2024, č. j. 16 Az 18/2023-28 žalobu zamítl. Rozsudek nabyt právní moci dne 25. 3. 2024. V první žádosti o mezinárodní ochranu podanou dne 31. 5. 2023, žalobce označil jako důvod jejího podání ekonomické důvody. Uvedl, že chce v České republice zůstat z důvodu vydělávání finančních prostředků a splácet své dluhy ve Vietnamu. V aktuálně podané žádosti ze dne 30. 7. 2024 uváděl žalobce stejné důvody jako v žádosti první – tedy pouze ekonomické důvody.
9. Dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu „Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.“
10. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu „Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v

předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“

11. Soud v rámci výše uvedeného přezkoumával, zda žalobce uvedl nové azylově relevantní skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a nebyly uvedeny již v předcházejících žádostech o mezinárodní ochranu, resp. nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím se soud zabýval otázkou, zda se situace v zemi žalobce skutečně změnila natolik, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů.
12. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011-74 „Bylo-li řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřípustnost podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděnými žadateli se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést.“
13. Žalobce ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 31. 5. 2023 tvrdil pouze ekonomické důvody. Tedy, že chce v České republice vydělat finanční prostředky pro splacení svých dluhů ve Vietnamu. Návrat do vlasti odmítal zejména z obavy z jednání svých věřitelů.
14. Jak již bylo uváděno výše, podal žalobce dne 30. 7. 2024 druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V této aktuální žádosti uváděl žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany opět ekonomické důvody, které odůvodnil v podstatných ohledech stejně jako ve své první žádosti.
15. Pro posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu jako přípustné je dle § 11a odst. 1 zákona o azylu nezbytné splnit dvě kumulativní podmínky. První podmínku [§ 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu] tvoří povinnost uvést nové skutečnosti, objevení nových skutečností nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení. V obou žádostech o udělení mezinárodní ochrany uváděl žalobce v podstatě shodné důvody pro jejich udělení, kterými je zejména obava z návratu do vlasti kvůli nebezpečí ze strany jeho věřitelů, vůči kterým má ve vlasti dluh. Tudíž žalobce žádné nové důvody ve své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 30. 7. 2024 neuvedl. Z uvedené vyplývá, že nebyla splněna již první podmínka pro posouzení opakované žádosti jako přípustné.
16. Za současného stavu rovněž nelze žalobcovy opětovně tvrzené důvody podřadit ani pod žádný důvod uvedený v ustanovení § 14a odst. 2 písm. a), b) nebo c) zákona o azylu, neboť žalobci nehrozí závažná újma a) trestu smrti či popravu, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Žalobcovo další tvrzení v žalobě týkající se nedostatku potravin v zemi původu dle názoru soudu sleduje ryze účelovou snahu o legalizaci jeho pobytu, neboť po posouzení celé věci nezbyvá než konstatovat, že žalobce neuvedl, a ani se neobjevily, žádné nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma

podle § 14a téhož zákona. V tvrzeních žalobce tedy nelze neshledat žádné důvody, které by bylo možné podřadit pod nově tvrzené azylově relevantní důvody dle § 12 a § 14a zákona o azylu.

17. Současně si žalovaný pro řízení zajistil i aktuální informace o zemi původu (informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod, stav k červnu 2024, z níž mimo jiné vyplývá, že se situace v zemi původu nijak od doby řízení o první žádosti žalobce nezměnila, resp. nezměnila se způsobem který by mohl představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
18. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, současně žalobce ve své žádosti neuváděl žádné nové skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 16. října 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.